

РЕШЕНИЕ

№ 6835

гр. София, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **41** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс/АПК/, във вр. чл. 251 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България /ЗОВСРБ/.
Образувано е по жалба на подполковник С. К. Ч., ЕГН: [ЕГН], с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 4, чрез представител по пълномощие адв. Е. А. срещу заповед № 731/02.12.2022 г. на директора на Служба „Военно разузнаване“, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ за нарушение на военната дисциплина по чл. 242, т. 4 от ЗОВСРБ.
В жалбата се твърди, че процесната заповед е издадена в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения и е немотивирана. Твърди се, че е издадена предходна заповед № 282/24.06.2022 г., с която е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“, която касае същия предмет на нарушение и период на извършване, което представлява нарушение на чл. 243, ал. 2 от ЗОВСРБ. Жалбоподателят счита, че процесната заповед е издадена в нарушение на чл. 249, ал. 1 от ЗОВСРБ, както и че при издаването ѝ не е извършена проверка на всички релевантни факти и обстоятелства. Изтъква, че по делото липсват доказателства, които да установяват верността, че наказаното лице е издало разпореждане на МОЛ М. да предостави процесните МС – 6 бр. раници в.ф. 36920. Намира за неоснователно и недоказано твърдението, че Ч. е извършил нарушение, като е утвърдил цитираните в оспорената заповед инвентаризационен опис /ИО/ и сравнителна ведомост /СВ/ на МЗ № 2В09-И-13-12/28.10.2021 г. на в.ф. 36920,

утвърден на 22.11.2021 г., както и обобщен ИО и СВ на МЗЗ № 2В09-И-13-15/28.10.2021 г., утвърден на 15.12.2021 г. за складов обект В.-2050. Счита, че дисциплинарно-наказващият орган не е взел предвид реалните правомощия на лицата, посочени в процесната заповед. Оспорват се твърденията в заповедта, свързани със субективния елемент – вина. Неверни и недоказани намира твърденията, че процесните МС са годни за употреба, както и че са създадени предпоставки за нанасяне на имуществени вреди. Оспорената заповед намира за постановена и в нарушение на чл. 247 ЗОВСРБ, доколкото не били посочени разпоредбите, основание на които е наложеното дисциплинарното наказание. Моли съда да постанови решение, с което да прогласи нищожност на оспорената заповед. Алтернативно се иска отмяната ѝ като незаконосъобразна. Направено е искане на осн. чл. 172, ал. 2 от ЗОВСРБ жалбоподателят да бъде възстановен в двуседмичен срок на предишната длъжност. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А., която поддържа жалбата и представя списък на разноските. Представя и писмени бележки.

Ответникът – Директор на служба „Военно разузнаване“ се представлява от юрк. М., който моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Счита претендирания адвокатски хонорар от жалбоподателя за прекомерен и претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно, че към датата на издаване на оспорената заповед жалбоподателят подполковник С. К. Ч. е заемал длъжността „главен експерт в група „Осигуряване“ във военно формирование 36920“. На заеманата длъжност е назначен със Заповед № А-245/30.11.2022 г., считано от 01.12.2022 г. В периода 01.07.2021 г. – 01.12.2022 г. е заемал длъжността „началник на звено „Логистика“ във военно формирование /в.ф./ 22050.

Установява се, че със заповед № КИ-389/06.10.2022 г. на директора на служба „Военно разузнаване“ е назначена комисия за извършване на служебна проверка за изясняване на факти и обстоятелства, обективирани в Протокол рег. № 2582/19.09.2022 г. /л. 108/ свързани с фиктивно предаване на материални средства от материалноотговорно лице /МОЛ/ на в.ф. 22050 на МОЛ на в.ф. 36920 с цел прекатегоризирането и бракуването им. Констатациите на комисията са изложени в протокол рег. № RB 211102-001-04/4-2342 от 28.11.2022г. и са посочени от ответника като фактическо основание за издаване на оспорената заповед за уволнение. Комисията е установила следното:

Със Заповед № 517/02.09.2022 г. на директора на служба „Военно разузнаване“ /л. 34/ е назначена работна група в Служба „Военно разузнаване. Изготвен е протокол с рег. № 2582/19.09.2022 г. /л. 108/, от който е видно, че работната група е посетила в.ф. 22050 и е извършила оглед и организираща предаването/приемането и транспортирането до сградата на С. на следните материални средства (МС): 11 бр. мултифункционални раници пустинен тип, 11 бр. термочували; 7 бр. раници за вода 3 литрови пустинен тип. Установено било, че МС са във видимо добро състояние, годни за употреба, като част от тях, а именно – 7 раници за вода 3 л пустинен тип, са нови в найлонова торбичка и с етикет. Направено е заключение, че МС са фиктивно предавани от МОЛ на в.ф. 22050 на МОЛ на в.ф. 36 920, с цел прекатегоризирането

им и към датата на предаването им същите не би следвало да се намират в обект в.ф. 22050. Констатирано било, че с протокол № 2В09-Р-25-25 от 14.09.2021 г. /л. 36/, утвърден от подполковник Ч. 6 многофункционални раници пустинен тип - 2-ра категория, са сдани от в.ф. 22050 на в.ф. 36920 ,като за същите е изготвен протокол от 30.08.2022г.за предаването им от в.ф. 36920 на в.ф. 22050, но този протокол не е подписан от материално отговорните лица на формированията и подполковник Ч.,но на основание на протокола МС са вече заприходени във в.ф. 22050 и са прекатегоризирани в 3-та категория. Изводът на работната група бил, че МС са фиктивно предавани от МОЛ на в.ф. 22050 на МОЛ на в.ф. 36920 с цел прекатегоризирането им.

Комисията, назначена със заповед № КИ-389/06.10.2022 г. на директора на служба „Военно разузнаване“ е установила и че с протокол № 2В-09-Р-25-23/13.09.2021 г. за раздаване на МС на МОЛ една многофункционална раница пустинен тип - 2-ра категория, един термоспален чувал – 3-та категория, по разпореждане на подполковник С. Ч. – началник на звено „Логистика“, са предадени на старшина М. М. – завеждащ складов обект, на старшината И. И. – МОЛ на ЖБ (секция „Поддръжка“ в група „Материални инфраструктурни ресурси“, звено „Логистика“), като такава потребност не е заявена от структурата, а МС са получени от старшина И. по молба на подполковник Ч., след което веднага са занесени и оставени в канцеларията на подполковник Ч.; Данните за предадените МС описани в протокол № 2В09-Р-25-25 от 14.09.2021 г. /л. 36/ са въведени в автоматизирана информационна система за управление на материалните ресурси на службата (АИС „Р.“) и същият е заведен в електронен регистър под № 111 от 18.10.2021 г. от Р. А. – длъжностно лице по отчета на движението на МС.Този протокол бил изготвен в два екземпляра, като единият от тях, който е подписан се съхранява във в.ф. 22050, но подписът, поставен под името на старшина М. не е негов. Другият е предаден на старшина М. на 01.12.2021 г. лично от старшина М. във в.ф. 36920, но върху него няма положен подпис от старшина М.. Даденото е обяснение, че ще се водят само документално с цел прекатегоризирането им. Посочено е, че старшина М. отрича да е посещавал на тази дата в.ф. 36920, но със заповед № КИ-285/30.11.2021 г. на началника на в.ф. 22050 е бил командирован във в.ф. 36920 на 01.12 и 02.12.2022 г., с цел доставка на материални ресурси и посещението му е отразено в Регистъра-за посещения № К01-68/21.12.2020 г., който се води във в.ф. 36920. Обстоятелството, че тези раници не са напускали складов обект ВОС-22G50, е потвърдено устно пред комисията и писмено заявено от подполковник Ч., тъй като според него същите са негодни за експлоатация, както и от старшина М., който твърди, че имуществото не е фактически предоставено по заповед на подполковник Ч.. Посочено е още, че видно от Инвентаризационен опис и сравнителна ведомост на -материални запаси № 2В09-И-13-122/28.10.2021- г., подписан от старшина М. и утвърден на 16.11,2021 г., в складов обект В.-22050 към; 15.11.2021 г. са установени като налични само 4 многофункционални раници пустинен тип, 10 термоспални чувала и 7 раници за вода 3 л пустинен тип 2009, а при извършването на инвентаризацията във в.ф. 36920 към 05.11.2021 г. са отразени като налични 6 бр. многофункционални раници пустинен тип - позиция 32 от Инвентаризационен Опис на материални средства № И.-М-2В-П91-ПС24/2021 г., утвърден на 22.11.2021 г. от подполковник Ч.. Старшина М. като МОЛ на в.ф. 36920 заявил, че по време на инвентаризацията след като е получил инвентаризационния опис е видял, че на формирането са зачислени

раници, без да ги е получил и го е подписал, след като е провел разговор по телефона с деловодството на в.ф. 22050 (не си спомня точно с кого, но вероятно със старшина М.), който го е уверил, че документа е изготвен и ще му бъде изпратен в най-кратък срок. Посочено е, че съгласно обобщения Инвентаризационен опис и сравнителна ведомост на материални запаси № 2В09-И-13-15/28.10.2021 г., утвърден на 15.12.2021 г., в складов обект В.-22050 са налични 11 многофункционални раници пустинен тип (7 бр. - 2-ра категория и 4 бр. - 3-та категория), 11 термоспални чувала - 3-та категория, и 7 раници за вода 3 л пустинен тип 2009 - 3-та категория. На 08.02.2022 г. от в.ф. 22050 в Службата бил изпратен в електронен вид доклад с приложен към него Списък на излишните за в.ф. 22050 техника ДА и МЗ движими вещи с общо предназначение за снемане от употреба към 04.02.2022 г., в който в раздел „Бракуване“ на вещеве имущество са посочени многофункционална раница пустинен тип - код 22349, 3-та категория, 11 броя, термоспален чувал- 11 броя, код 22696, 3-та категория, и раница за вода - 3 л пустинен тип 2009 - 7 броя, код 35483, 3-та категория. Списъкът бил изготвен от началниците на осигуряващите органи във в.ф. 22050 (звено „Логистика“ е такъв орган) по предложение на завеждащите складови обекти и комисиите за оценка на състоянието, проверка на качествено състояние, оценка и преоценка по различните видове имущество, назначени със заповед №10/10.01.2022 г. /л. 131/ на началника на в.ф. 22050. Предложеното за бракуване на имущество било включено в Списъка с излишните за Служба „Военно разузнаване“ и подчинените ѝ структури ДА и МЗ (движими вещи с общо предназначение) към 31.03.2022 г. с рег. №885/05.04.2022 г., утвърден от директора на С. (Раздел Ш, За бракуване, Вещеве имущество, позиции 54, 55 и 58). Във основа на утвърдения списък, рег. № 885/05.04.2022 г. бил изготвен Протокол проформа за бракуване на материални активи и на 25.05.2022 г. комисията за извършване на разкомплектоване, фактическо бракуване и унищожаване на продукти и ликвидация на ДА и МЗ във в.ф. 22050 по В. имущество, назначена със Заповед № 10/10.01.2022 г. на началника на в.ф. 22050, е започнала проверка на предложените за брак материални средства в складов обект В. – 22050. В хода на проверката комисията е установила, че за брак са предложени здрави и годни за използване многофункционални раници пустинен тип 11 бр. (6 броя от които по документи са във в.ф. 36920), 11 бр. термоспални чувала и 7 бр. раници за вода 3 л пустинен тип 2009. Във връзка с установеното, в периода от 02.06.2022 г. до 09.06.2022 г. била извършена служебна проверка относно правилността реда и реда за предлагане на излишни движими вещи (ДА и МЗ) за брак, тяхното фактическо бракуване и унищожаване през 2022 г. във в.ф. 22050 от комисия, назначена със заповед № 109/02.06.2022 г. на началника на в.ф. 22050. За резултатите от проверката комисията е съставила протокол рег. № И-712/09.06.2022 г. и е констатирала, че горепосочените имущества се съхраняват в складов обект В., като:

- действителното състояние на раници за вода 3 л пустинен тип – 7 бр. не отговаря на определената 3-та категория и същите могат да бъдат използвани по предназначение (нови с етикет);
- термоспалните чувал и -11 бр., въпреки че са употребявани могат да бъдат използвани по предназначение след санитарна обработка;
- многофункционални раници пустинен тип - 11 бр., въпреки че са употребявани могат да бъдат използвани по предназначение след санитарна обработка, а на 6 от тях е определена 2-ра категория, поради което не могат да бъдат бракувани.

Предвид така установеното комисията е приела, че заповяданите процедури,

съпътстващи процеса на бракуване на излишни движими вещи в С., са нарушени, тъй като е налице неправилно определяне на 3-та категория на годно за употреба имущество; неподаване на имущество с отпаднала необходимост в раздел IV „За Предоставяне на други формирания/структури“ в Списък на излишните за С. и подчинените ѝ структури ДА и МА (движими вещи с общо предназначение) към 31.03.2022 г, с рег. № 885/05.04.2022 г.; включване на годно за употреба имущество в раздел III „За бракуване“ с намерение за последващо негово унищожаване; предлагане на имущество за брак, което е предназначено за окомплектоване на военнослужещи от национални контингенти зад граница и следва да бъде запазено на съхранение в складовия обект до поискване от централния орган, който го е отпуснал първоначално.

Видно е от т.3 -3.1 на заповед на началника на военно формирование 22050 № 10 от 10.01.2022г. /131 и сл./че по В. имущество е определена комисия за извършване на разкомплектоване, фактическо бракуване, унищожаване на продукти и ликвидация на ДА и МЗ във в.ф. 22050 в състав от трима военнослужещи с председател старши лейтенант С. Ш..

Установява се, че в изпълнение на посочената заповед на 25.05.2022г. комисията е извършила проверка на предложеното за брак имущество намиращо се във в.ф. 22050, с МОЛ старшина М. М..

Не е спорно, че със заповед № 282 от 24.06.2023г. на директора на Служба „Военно разузнаване“, л.38-39// на жалбоподателят подполковник Ч., началник на звено „Логистика“ във военно формирование 22050, за „извършено нарушение на военната дисциплина, по смисъла на чл.242, т.1 ЗОВСРБ, е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“. Заповедта е издадена във връзка с констатациите, обективирани в протокол с рег. № КИ-1163 от 16.06.2022г. на комисията, назначена с заповед № 250/02.06.2022г. на ответника за изясняване на фактите и обстоятелствата посочени в доклад с рег. № 2342 от 31.05.2022г. от старши лейтенант Сл. Ш. от в.ф. 22050, представените писмени обяснения и проведени беседи на 02.06.2022г. с подполковник С. К. Ч. и старшина М. А. М.. Нарушението за което наказан оспорващия Ч. със заповедта е квалифицирано от дисциплинарно наказващия орган като неизпълнение на задълженията по чл.33 от Вътрешните правила за документирание на стопанските операции, тъй като жалбоподателят съзнателно е създал условия и е съдействал за извършване на стопанска операция по фиктивно унищожаване на годно за използване имущество и по този начин съзнателно е нарушил и не е изпълнил служебните си задължения, свързани с изпълнение на възложените му ангажименти. Допуснатите нарушения са създали предпоставки да бъдат нанесени имуществени вреди в резултат на бракуване на годни за употреба материални активи на обща стойност 8918.98лв.

Не е спорно, че тази заповед е отменена като незаконосъобразна с влязло в сила решение № 2/04.01.2023г. постановено по адм.д. № 18/2022г. по описа на Административен съд София-град.

В оспорената в настоящото производство заповед е прието, още че по разпореждане на подполковник С. Ч. е изготвен протокол № 2В09-П-24-27/30.08.2022 г. за приемане на материални средства от МОЛ в 2 екземпляра, л.37/ видно от съдържанието на който - въпросните 6 многофункционални раници пустинен тип, които съгласно изготвените документи е следвало да се намират в склада на в.ф. 36920 фактически не са напускали склада на в.ф. 22050 (както са установили и членовете на комисията

назначена със заповед № 250/02.06.2022 г.) се предават (връщат обратно) от МОЛ на в.ф. 36920 на завеждащия складов обект В. - 22050. Прието е, че този протокол е подписан от старшина М. и от подполковник Ч. на 30.08.2022 г., които удостоверяват с подписите си получаването (фактическото приемане) на б бр. „Раница многофункционална пустинен тип“ (код 22349) във в.ф. 22050 (независимо, че реално не са напусkali склада на формирането), но не е подписан от старшина М. - МОЛ на в.ф, 36920. Прието е, че въпреки, че в протокола не присъства един от задължителните реквизити (положен подпис на МОЛ във в. ф. 36920) се установява, че документът е приключен в АИС „Р.“ от длъжностното лице по отчета на движението на материалните средства, като е отразен в електронния регистър под № 29 от 30.08.2022 г., което е счело, че след като раниците са приети в склада на в. ф. 22050 (обстоятелство удостоверено с подписа на завеждащия складов обект), то същите следва да са били фактически предадени от МОЛ на в.ф. 36920. Посочено е, че след приключването на документа в АИС „Р.“ категорията на тези раницы вече е 3-та. За да бъдат подписани двата екземпляра на протокола са изпратени по пощата във в.ф. 36920, като единият от тях е получен на 09.09.2022 г., а вторият на 16.09.2022 г. По разпореждане на полковник Ч. - началник на в.ф. 22050, двата екземпляра на протокола не са подписани. На 30.09.2022 г. единият от тях е върнат във в.ф.22050, а другият се съхранява във в.ф. 36920. За отчет на счетоводната операция по бракуването въз основа на изготвения Протокол проформа за бракуване на материални активи № 2В09-Д-129-1/19.09.2022 г. съответното отговорно длъжностно лице по отчета на движението на материалните средства във в.ф. 22050 е генерирало Протокол за бракуване на материални запаси № 2В09-Р-11-1/20.09.2022 г. Установява се, че протоколът за бракуване на МС е утвърден от началника на военно формиране след като са попълнени всички задължителни реквизити. От тях е видно, че МС не са бракувани, тъй като са годни за експлоатация, а комисията, извършила бракуването, е предложила за тези материални средства да бъдат изготвени актове, с които да им се определи нова категория.

Протокол рег. № 2582 от 19.09.2022г.(л. 35)за отчет от дейността на работна група в „Служба „Военно разузнаване“, създадена с заповед № 517 от 02.09.2022г. на директора на Служба „Военно разузнаване“/л.34/е оспорен от жалбоподателя като неистински (неверен) в частта на обективиранияте констатации „ видимо добро състояние ,годни за употреба“;“ част от тях са нови ,в найлонова опаковка и с етикет-7 броя раницы за вода 3-литрови пустинен тип“;“МС са фиктивно предавани от МОЛ на в.ф. 22050 на МОЛ на в.ф. 36920 с цел прекатегоризирането им. Към датата на предаването на МС същите не би следвало да се намират в обект на в.ф. 22050“. Във връзка с откритото производство по реда на чл. 193 ГПК, е представен от жалбоподателя отговор, рег. № 3042/28.10.2022г. на ответника - директора на С.,представен по адм.д. № С-18/2022г., от който се установява че посочените материални средства са били използвани от повече от 35 военносслужещи в мисии,с продължение 6 месеца ,обхващащи периода на Ковид 19, в С. и в.ф. 22050 не са разработвани и утвърдени правила или указания за дезинфекция на материалните средства .

Съдът намира,че представеният протокол от 30.08.2022г. е бланка без подписи на посочените в него лица,поради което не следва да бъде ценен за посочените в него обстоятелства. Поради това съдът счита, че оспорването по реда на чл. 193 ГПК на верността на протокола рег. № 2582 от 19.09.2022г. е доказано относно горните

обстоятелства, като счита протокола за неистински /неверен /документ в частта за „видимо добро състояние ,годни за употреба“;“ част от тях са нови ,в найлонова опаковка и с етикет-7 броя раници за вода 3-литрови пустинен тип“ „МС са фиктивно предавани от МОЛ на в.ф. 22050 на МОЛ на в.ф. 36920 с цел прекатегоризирането им“.

Издадена е процесната заповед, с която на основание чл. 24, ал. 8 във връзка с ал. 7, т. 3 от Закона за военното разузнаване, чл. 244, т. 7, чл. 245, ал. 1, т. 6 и чл. 248 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, чл. 137, ал. 4 и чл.148, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

Директорът на служба „Военно разузнаване“ е приел, че със своите действия в периода 01.07.2021 г.- 01.12.2022 г. жалбоподателят е създавал условия за распиляване и присвояване на годно за използване по предназначение имущество, многофункционална раница пустинен тип - 11 броя, термоспален чувал -11 броя, и раница за вода – 3 л пустинен тип 2009 - 7 броя чрез бракуване, вследствие на което е могло да настъпят щети в размер на 8918,98 лв. За посочения период жалбоподателят не само не е изпълнил задължението си по т. 1.3 (да осъществява контрол за прилагането на законовите и нормативните изисквания в системата за логистично осигуряване) от раздел VI на Длъжностна характеристика рег. № RB 21И 02-006-04/34-42/18.12.2020 г., но и умишлено е създавал условия и е съдействал за изготвянето и подписването на горепосочените документи, като е съзнавал, че отразените в тях факти са неверни, но го е направил с цел използването им като доказателство за тях. С тези свои действия е целял постигането на точно определен противоположен резултат - фиктивно зачисляване на материални средства, годни за използване по предназначение с цел прекатегоризиране и бракуването им на по късен етап. Така описаното е квалифицирано като нарушение на военната дисциплина по чл. 242, т. 4 от ЗОВСРБ – злоупотреба със служебното положение, тъй като Ч. е използвал служебното си положение за цели, различни от установените в длъжностната му характеристика.

По делото е приобщена административната преписка включително и доказателствата, представени от ответника в обособен класифициран том. С молба от 08.02.2023 г. от страна на жалбоподателя са представени писмени документи приети като доказателства по делото /л. 61/ в т.ч. копие на влязло в сила СР № 2/04.01.2023 г. /л. 67/; копие на отговор с рег. № 3042/28.10.2022 г. на директора на С. /л. 70/; три броя сертификати за употреба на трите вида МА /л. 80-99/; молба от 11.08.2022 г. /л. 99/; Заповед от 20.11.2022 г. на директора на С. за награждаване на военнослужещия /л. 101/ и грамота /л. 103/. С молби от 06.03.2023 г. /л. 130/ и 05.06.2023 /л. 150/ от ответника са представени допълнително писмени доказателства по опис, приети по делото.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата в частта, с която се иска отмяна на оспорения административен акт е процесуално допустима като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесната заповед поражда за него неблагоприятни правни последици.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган по

смисъла на чл. 248 от ЗОВСРБ във връзка с чл. 137, ал. 4 от ППЗВОСРБ и чл. 57 от Закона за военното разузнаване /ЗВР/ – директора на служба „Военно разузнаване“, в която е служил жалбоподателят. Дисциплинарното наказание е наложено със заповед, издадена в предписаната от закона писмена форма.

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя, че не е посочено правното основание, за което се налага наказанието. За установяване на нарушението в съответствие с чл. 246, ал. 2 от ЗОВСРБ от ответника е разпоредена със негова заповед № КИ-389/06.10.2022г. служебна проверка, резултатите от които комисията е обективирала в № РВ 211102-001-04/4-2342 от 28.11.2022г. Военнослужещият е изслушан от органа, наложил дисциплинарното наказание и са приети писмените му обяснения по случая съгласно чл. 246, ал. 4 от ЗОВСРБ.

Съдът обаче намира, че в оспорената заповед липсва конкретизация за времето на извършване на нарушението. Записаният в заповедта период *01.07.2021 г.- 01.12.2022 г* не изпълнява законовото изискване за посочване на време на нарушението. Времето на извършване на нарушението е съществен елемент от съдържанието на акта с оглед проверката за спазването на сроковете по чл. 249, ал. 1 от ЗОВСРБ, съгласно който дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от установяване на нарушението, но не по-късно от една година от извършването му. Посочването на конкретната дата или на времето (времеви период) на извършване на нарушението е от съществено значение и от гледна точка на степента на отговорност, която следва да понесе военносслужещият за действията или бездействията си. Ако е ясно времето на извършване на нарушението, съответно периодът на извършването му, ще е адекватен изборът на вида наказанието по чл. 244 от ЗОВСРБ, което следва да се наложи за конкретното нарушение.

Липсата на ясно посочена в оспорената заповед дата на нарушението има отношение и към преценката относно установяването на релевантните за спора факти, спазването преклузивните срокове за ангажиране дисциплинарна отговорност и наличието на извършено деяние към този момент. Непосочването на точна дата на извършване на нарушението рефлектира и върху правото на защита на наказаното лице, което се явява в невъзможност да узнае всички съставомерни елементи на вмененото нарушение и отгук да упражни в пълен обем правото си на защита. Датата на извършване на нарушението е елемент от обективната страна на деянието и при липса на този реквизит на акта и или неясното му и неконкретно посочване, обосновава извода неспазена форма на административният акт, което представлява основание за отмяната му. Като се има предвид посочения в заповедта времеви период на извършване на нарушението, несъмнено следва извода, че в хода на дисциплинарното производство са били допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Ето защо настоящият съдебен състав приема, че срокът за налагане на наказанието, предвиден в чл. 249, ал. 1 от ЗОВСРБ не е бил спазен. Същото е било наложено в нарушение на посочената норма. Последното съставлява съществено нарушение на процесуалните правила и е основание за отмяна на оспорения акт.

Съдът счита, че заповедта е издадена и в нарушение на материалния закон.

Основателен е релевирания от жалбоподателя довод за допуснатото нарушение на чл. 242, ал. 2 от ЗОВСРБ.

По силата на посочената императивна разпоредба за едно и също нарушение на военната дисциплина може да се наложи само едно дисциплинарно наказание. При

съпоставка на просторното описание на фактите и обстоятелствата в процесната заповед, които органа е възприел, като такива нарушаващи военната дисциплина по чл. 242, т. 4 от ЗОВСРБ – злоупотреба със служебното положение, тъй като Ч. е използвал служебното си положение за цели, различни от установените в длъжностната му характеристика, с представената по делото Заповед № 282/24.06.2022 г. на директора на Служба „Военно разузнаване“ към Министерство на отбраната /л. 38/, отменена като незаконосъобразна с влязло в законна сила съдебно решение, постановено по адм. дело № С-18/2022 г. по описа на Административен съд София – град /АССГ/, 14 състав, се установява, че за да наложи на оспорващия дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“, административно наказващия орган е изложил същите фактически основания, които касаят едно и също нарушение и напълно идентичен предмет на нарушението.

Предмет на нарушение и в двете заповеди са материални средства – 11 бр. многофункционални раници пустинен тип от 3-та категория, 11 бр. термоспални чувала от 3-та категория и 7 раници за вода 3 л пустинен тип от 3-та категория, включени в списъка на излишните за Служба „Военно разузнаване“ /С./ и подчинените ѝ структури ДА и МЗ (движими вещи с общо предназначение) към 31.03.2022 г., одобрен с Доклад за отпадане на потребността на дълготрайни активи и материални запаси в С. към 31.03.2022 г.

Вмененото на жалбоподателя нарушение в двете заповеди също е идентично – по същество се твърди, че подполковник С. К. Ч. неправилно е определил трета категория на годно за употреба имущество в списък с излишно такова за С. и подчинените ѝ структури ДА и МЗ. В двете заповеди е посочено, че вследствие на нарушението е могло да настъпят щети в размер на 8 918,98 лв.

Прави и впечатление, че процесната заповед е издадена при съобразяване мотивите на съдебно решение, постановено по адм. дело № С-18/2022 г. по описа на АССГ, 14 състав. Органът е коригирал посочените от съда неточности при издаване на Заповед № 282/24.06.2022 г. В оспорената заповед пред настоящия съдебен състав дори изрично е посочено, че *„подполковник С. К. Ч. като длъжностно лице, в чиито задължения влиза организирането на отчета и контрола на материалните средства, съзнателно е създал условия за извършване на стопанска операция по фиктивно унищожаване на годно за използване имущество, което не отговаря на изискванията за бракуване, тъй като е напълно здраво (обстоятелство, което членовете на комисията . лично са установили при оглед на вещите на 06.06.2022 г.). За описаното нарушение на подполковник Ч. е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“, което към настоящия момент не е влязло в сила, поради обжалване пред АССГ на заповедта на директора на С., с която му е наложено“.*

В случая при отмяна на Заповед № 282/24.06.2022 г. на директора на С. не се прилага хипотезата на чл. 173, ал. 2 от АПК, при която административната преписка се връща на дисциплинарно наказващия орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Този подход на административно наказващия орган е недопустим при налагането дисциплинарни наказания и води до неспазване на закона и до заобикаляне на принципа за законоустановеност, което е достатъчно основание за отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна. Така направеният извод не се променя от обстоятелството, че след издаване на заповед № 282/24.06.2022 г. са извършени

последващи действия по уточнение на фактическата обстановка, описани в нови различни протоколи, доколкото се касае за едно и също нарушение, един и същ предмет на нарушението, за което жалбоподателят е наказан повторно.

Съдът намира, че повторното реализиране на отговорност след осъществен контрол за законосъобразност по съществуващите фактите и приложимия закон означава повторно налагане на дисциплинарно наказание и то след изтичане на преклузивните срокове за това, което е в противоречие с основните правни принципи по чл. 6, ал. 2, чл. 8, ал. 2 и чл. 13 АПК“ /Решение № 3046/26.02.2020 г. по адм. дело № 4649/2019 г. на ВАС на РБ, V-то отделение; Решение № 9971 от 20.07.2018 г. по адм. дело № 11815/2017 г., VII отд. на ВАС на РБ /.

За пълнота, следва да бъде посочено и следното:

По делото остана недоказано по безспорен начин виновното извършване на вмененото нарушение на военната дисциплина, изразяващо се в злоупотреба със служебното положение от страна на С. Ч..

С оспорената заповед е вменено нарушение на военната дисциплина по чл. 242, т. 4 от ЗОВСРБ – злоупотреба със служебно положение, изразяващо се в това, че в периода 01.07.2021 г. – 01.12.2022 г. жалбоподателят не е изпълнил задължението си по т. 1.3 от раздел VI на Длъжностна характеристика рег. № RB 21И 02-006-04/34-42/18.12.2020 г., а именно - да осъществява контрол за прилагането на законовите и нормативните изисквания в системата за логистично осигуряване. Прието е, че с тези свои действия е целял фиктивно зачисляване на материални средства, годни за използване по предназначение с цел прекатегоризиране и бракуването им на по късен етап. Направено е заключение, че със своите действия в периода 01.07.2021 г. – 01.12.2022 г. като началник на звено „Логистика“ във в.ф. 22050 жалбоподателят е създал условия за распиляване и присвояване на годно за използване по предназначение имущество, чрез бракуване, вследствие на което е могло да настъпят щети в размер на 8918,98 лв.

На първо място, в оспорената заповед се твърди, че е изготвен протокол № 2B09-П-24-27/30.08.2022 г./л. 110/за приемане на материални средства от МОЛ, видно от съдържанието на който б от процесните многофункционални раници пустинен тип, които съгласно изготвените документи е следвало да се намират в склада на в.ф. 36920 фактически не са напусkali склада на в.ф. 22050. Посоченият протокол е представен по делото и съдът констатира, че същият не съдържа нито подпис на жалбоподателя, нито подпис на лицата приели и предали материалните средства, поради което не следва да се кредитира.

На следващо място, по делото остана недоказано, че именно жалбоподателят е допуснал процесните МС да бъдат включени в списъка с излишните МС във в.ф. 22050, който е изпратен на 08.02.2022 г., както и в обобщения списък на излишните и подчинените ѝ структури ДА и МЗ към 31.03.2022 г., одобрен от Директора на С. с рег. № 885/05.04.2022 г. В оспорената заповед е посочено, че списъкът е изготвен от началниците на осигуряващите органи във в.ф. 22050 по предложение на завеждащите складови обекти и комисиите за оценка на състоянието, проверка на качествено състояние, оценка и преоценка по различните видове имущество, назначени със Заповед №10/10.01.2022 г. на началника на в.ф. 22050.

Дори и да се приеме, че процесните МС са включени в списъка именно по нареждане на жалбоподателя, съдът счита, че по делото са налични достатъчно доказателства, от които не може да се направи заключение, че действията на подполковник Ч. са

извършени виновно и са преследвали противоправна цел - присвояване на годно за използване по предназначение имущество. Изводите за наличието на субективния елемент – вина, следва да се основават на обективни данни, което в случая не е така. Видно от наличните по преписката обяснения на старшина И. Д. И. /л. 28/, последният е заявил, че подполковник Ч. е поискал да направи експертиза дали МС стават за употреба, защото се е страхувал, че са ползвани при Ковид 19. От представения по делото отговор /л. 70/ на бригаден генерал В. В. се установява, че процесните МС са използвани по време на мисии, в които е имало случаи на заразени с вируса военнослужещи и карантинирани военнослужещи, а дезинфекции не са извършвани в периода на употреба, поради което не може да се направи обосновано заключение, че жалбоподателят е целял фиктивно зачисляване на материални средства, годни за използване по предназначение с цел прекатегоризиране и бракуването им на по-късен етап. Още повече, че видно от чл. 59, ал. 3 от Вътрешните правила за счетоводния документооборот на служба „Военна информация“, с цел да не се допускат злоупотреби чрез използване и отчитане на бракуваните МЗ като редовни, след извършването на необходимите действия за оползотворяването им, неизползваемите МЗ се подлагат на деформиране чрез разкъсване, изгаряне, счупване или по друг начин в присъствието на комисията. В състава на комисията се включват специалисти/експерти, запознати с МА, предлагани за бракуване. С оглед на така цитираната разпоредба по делото остава неизяснено как с включването на процесните МС в списъка с излишни такива са създадени условия за разпиляване и присвояване на годно за използване по предназначение имущество. От друга страна, съгласно чл. 58, ал. 3 от Вътрешни правила за счетоводния документооборот на служба „Военна информация“, утвърдени със Заповед на директора на служба „Военна информация“ /л. 208 и сл./ за бракуването на стоково-материалните активи се издава заповед на директора на служба „Военна информация“, с която се назначава комисия за извършване на бракуването.

С оглед на изложеното, съдът приема, че в случая от данните по делото не може да се направи заключение за съставометност на вмененото нарушение на военната дисциплина по чл. 242, т. 4 от ЗОВСРБ – злоупотреба със служебно положение.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата в частта, с която се иска отмяна на оспорения административен акт, е основателна и оспорената заповед като издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон е незаконосъобразна и следва да бъде отменена. Искането на оспорващия Ч. съдът след отмяната на оспорената заповед за дисциплинарно уволнение да го възстанови на предишната длъжност на осн. чл. 172, ал. 2 от ЗОВСРБ е **процесуално недопустимо**. То следва да се остави без разглеждане, а производството по делото да се прекрати в тази му част. Разпоредбата на чл. 172, ал. 2 от ЗОВСРБ прогласява правото на военнослужещия да бъде възстановен на предишната или на друга длъжност, която съответства на притежаваните от него военно звание и професионална квалификация, ако подаде писмено заявление до министъра на отбраната в 14-дневен срок от влизането в сила на съдебното решение. Възстановяването на заеманата преди освобождаването длъжност е конститутивна правна последица от отмяната на заповедта и произтича от сложен фактически състав, включващ следните елементи - отмяна на заповедта за освобождаване от служба и подаване на писмено заявление до министъра на отбраната в 14-дневен срок от влизането в сила на съдебното решение. Правото на

възстановяване се упражнява чрез волеизявлението на служителя към административния орган, който има правомощието да се произнесе по него след влизане в сила на съдебното решение, поради което като субективно право същото все още не е възникнало. Тъй като адресат на искането за възстановяване е административният орган, а не съда, то не може да бъде разгледано в настоящото производство.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК деловодни разноски се дължат на жалбоподателя, доколкото извършването на същите са доказани с представения по делото договор за правна защита и съдействие/л. 104/. Съдът намира за основателно възражението на ответника за прекомерност на претендирания размер за адвокатско възнаграждение и същият следва да бъде редуциран до сумата от 1000 лв. Така посоченият размер е определен при съобразяване фактическата и правна сложност на делото, броя на проведените открити съдебни заседания, извършените от пълномощника на жалбоподателя процесуални действия и е незначително над минимума определен в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 3 АПК, на ответника не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенция за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. К. Ч., ЕГН: [ЕГН] заповед № 731/02.12.2022 г. на директора на Служба „Военно разузнаване“ при Министерството на отбраната.

ОСЪЖДА Служба „Военно разузнаване“ при Министерството на отбраната да заплати на С. К. Ч., ЕГН: [ЕГН] разноски по делото в размер на 1000 /хиляда/ лева.

РЕШЕНИЕТО, в тази му част, подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на С. К. Ч., ЕГН: [ЕГН] в частта, с която се иска възстановяване на заеманата длъжност, като недопустима и **ПРЕКРАТЯВА** производството по административно дело № 41/2023 г. по описа на Административен съд София – град, в тази му част.

РЕШЕНИЕТО, в частта, с която е оставена без разглеждане жалбата на С. К. Ч., има характер на определение и може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от съобщаването му на страните с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: